

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/30/2017
Identifikačné číslo spisu:	3815010128
Dátum vydania rozhodnutia:	17.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3815010128.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 17. októbra 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného L. V., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júla 2016, sp. zn. 3 To 48/2016, v zmysle § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. V. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Obvinený L. V. bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 4. mája 2016, sp. zn. 3 T 40/2015, uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 16.9.2014 dopoludnia prišiel z J. P. s poškodenou T. W. do L. z dôvodu, že jej vybaví zamestnanie a v presne nezistenom čase v poobedňajších hodinách dňa 16.9.2014 išli spolu do parku na J. ulici v L., tu ju zatiahol do kríkov, zobral jej kabelku, bil ju po tvári, trhal ju za vlasy a hovoril jej, že ak to niekomu povie, zlomí jej väzby, nedožije sa rána, následne s ňou išiel na sídlisko U. v L., odmietol jej vrátiť kabelku, ktorú mal po celý čas vo svojej dispozícii a poškodená s ním išla len zo strachu a z dôvodu, že v kabelke mala doklady a osobné veci, na presne nezistenom mieste v parku na sídlisku U. v L., v presne nezistenom čase od 15:00 hod do 19:00 hod. proti vôli poškodenej T. W. jej násilím stiahol nohavice a spodné prádlo, sotil ju na zem tak, že spadla na chrbát, ľahol si na poškodenú, jednou rukou jej držal ústa a druhou si stiahol nohavice a spodnú bielizeň a vykonal s poškodenou pohlavný styk, napriek tomu, že poškodená s ním nesúhlasila a opakovaným fyzickým napadnutím spôsobil poškodenej krvné podliatiny v oblasti krku, lakt'a pravej ruky, pravého pleca a driekovej chrbtice, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 5 až 7 dní a poškodenej sa opakovane pred pohlavným stykom a po ňom vyhrážal, že ak o tom niekomu povie, zlomí jej väzby a nedožije sa rána,

teda násilím a hrozbou násilia iného nútil, aby ničो konal, opomenul a trpel, násilím a hrozbou bezprostredného násilia donútil ženu k súložiu.

Za to bol odsúdený podľa § 199 ods. 1, § 41 ods. 2, § 37 písm. m/, § 38 ods. 5 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7,5 (sedem a pol) roka nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 14. júla 2016, sp. zn. 3 To 48/2016 odvolania obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Obvinený L. V. prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Jozefa Hurtiša podal 16. decembra 2016 dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo 4. mája 2016, sp. zn. 3 T 40/2015 a uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júla 2016, sp. zn. 3 To 48/2016, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por. Dôvodil tým, že okresný i krajský súd napadnuté rozhodnutia opreli jeho vinu predovšetkým o výpoveď poškodenej T. W. z prípravného konania, pri ktorej boli prítomní jej rodičia, z ktorých má strach. Jej výpoveď bola teda získaná pod ich nátlakom v dôsledku čoho menila výpovede - odporovala si a klamala. Potvrdzujú to aj konverzácie na „pokeci.sk“. Výpoveď pred súdom bola naučená, ktorú od slova do slova kopírovala z prípravného konania. V súdnom konaní neboli tieto rozpory v jej výpovedi odstránené, pretože odmietla vypovedať. Došlo tým k porušeniu jeho práva na kontradiktórny proces. Ide teda o nezákonný dôkaz, ku ktorému nemalo byť vôbec prihliadnuté. Rovnako nezákonné sú aj svedecké výpovede jej rodičov W. a W., lebo pri svojich výpovediach boli ovplyvnení výpoveďou ich dcéry - poškodenej, vypovedali účelovo. Je zarážajúce, že vôbec osoba vo veku 33 rokov potrebuje, aby boli pri jej výsluchu rodičia a že to OČTK pripustili. Nepriami svedkovia O. v prípravnom konaní vypovedali, že o skutku a jeho páchatel'a sa mali dozvedieť z televízie, ale na hlavnom pojednávaní uviedli už iné skutočnosti. Skutočný zdravotný stav poškodenej nebol znalcom známy, a preto žiadal o nový znalecký posudok, čo súdy neakceptovali. Uvedené pochybenia neboli v napadnutých rozhodnutiach objasnené a s hodnotením dôkazov zo strany súdu nesúhlasí. Vzhľadom na uvedené, pri existencii pochybností mala byť uplatnená zásada in dubio pro reo a obvineného mal súd spod obžaloby oslobodiť. Z výpovede poškodenej vyplynulo aj to, že obvinený ju mal znásilniť aj 30. augusta 2014 (správne 29. augusta 2014), vyšetrovateľ ho však z tohto skutku neobvinil, asi preto nie, že poškodená klamala. Nedá sa teda určiť, v ktorom prípade klame a v ktorom nie. Procesné práva obvineného boli zásadným spôsobom obmedzené, predovšetkým súdnym konaním, pretože mu vôbec nebolo umožnené brániť sa formou kladenia otázok poškodenej, čím by sa odstránili pochybnosti o pravdivosti jej slov. V dôsledku toho boli porušené jeho práva na spravodlivý súdny proces. Odsúdený bol za použitia neprimerane prísneho dvojitého zvýšenia trestnej sadzby § 38 ods. 5 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., hoci použitie oboch týchto ustanovení je neprimerane prísne a nezákonné. Zákon stanovuje, že uloženie trestu má byť primerané. Okrem toho obvinený sám, bez obhajcu zaslal súdu ďalšie rôzne podania zo 7. augusta 2017 a 14. augusta 2017, v ktorých obdobne ako v tomto dovolaní poukazuje na porušenie svojich práv, na stratu dôkazov, ktoré predložil orgánom činným v trestnom konaní a zaujatosť vedúceho odboru kriminálnej polície JUDr. Sumilasa, ktorý je manželom prokurátorky JUDr. Sumilasovej, ktorá dozorovala jeho trestnú vec.

Navrhol, aby Najvyšší súd SR rozsudok okresného súdu a uznesenie krajského súdu zrušil vo výroku o vine a treste a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné konanie, v ktorom sa odstráni nezákonný stav, ktorý vznikol počas celého konania, a to opätovným výsluchom poškodenej, ako i vyhodnotením nového objektívneho znaleckého posudku z odboru psychiatrie na poškodenú a pri jeho vyhodnotení zohľadniť celý spisový materiál.

Obvinený k vyjadreniu prokurátora osobne 4. apríla 2017 predložil stanovisko, v ktorom argumentuje obdobne ako v podanom dovolaní. Rovnako aj v dovolaniach, ktoré obvinený podal osobne 16. augusta 2016, 10. októbra 2016, 13. októbra 2016, 24. októbra 2016, 31. októbra 2016, 24. januára 2017 a 27. februára 2017, teda ešte pred tým, ako mu bol obhajca ustanovený, resp. krátko potom, čo jeho obhajca dovolanie podal s tým, že obhajca neakceptoval jeho požiadavky na dovolanie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len prokurátor) vo vyjadreniach z 12. januára 2017 a

27. februára 2017 k dovolaniam obvineného a jeho obhajcu poukázal na to, že trestné oznámenie poškodenej bolo podané na polícii v Prievidzi, čo vyplýva z vyjadrenia T. W., st., teda tam kde sa skutok stal, aj keď najprv bola na polícii v Partizánskom. Svedkovia T. W., st. a Y. W., rodičia poškodenej nevypovedali o skutočnostiach, ktoré sa dozvedeli z výsluchu poškodenej, ale o tom, ako poškodená prišla so svedkom O. po skutku do Partizánskeho, ako bola na vyšetrení, v akom bola stave a čo sa od nej v tom čase dozvedeli, ako aj o predchádzajúcich stretnutiach s L. V. počas návštev u nich doma. Ich prítomnosť pri výsluchu poškodenej nijakým spôsobom neovplyvnila ich výpoveď o tom, čo oni sami prežili pri návrate a po návrate poškodenej domov, ako to vnímali a čo im poškodená bezprostredne po skutku povedala. Svedok O. v prípravnom konaní vypovedal, že poškodená im povedala o znásilnení, vyhrážkach a bitke zo strany obvineného L. V., na hlavnom pojednávaní si pre odstup času na uvedené spontánne nespomenuli. V zmysle vo veci vypracovaného znaleckého posudku obvinený L. V. netrpí duševnou chorobou ani poruchou v pravom slova zmysle, rovnako ani poškodená T. W., ml., ktorej duševný stav bol v priebehu konania skúmaný a nebol dôvod, pre ktorý by mal byť vo veci opätovne vypracovaný znalecký posudok týkajúci sa duševného stavu poškodenej. Lekárska správa zabezpečená vo veci bola zo 16. septembra 2014, teda z času bezprostredne po skutku, pričom OČTK zabezpečujú a vykonávajú aj dôkazy, ktoré vznikli pred podaním trestného oznámenia, niektoré dôkazy nie je možné opakovať a sú jedinečné. Jedná sa najmä o listinné dôkazy (zmluvy, vyjadrenia, lekárske správy), ktoré súvisia so skutkom. Poškodená sa podrobila 17. septembra 2014 aj prehliadke tela, z ktorej bola vyhotovená fotodokumentácia a táto zachytáva zranenia poškodenej. Odborné vyjadrenie vypracované MUDr. Duchoňom sa týka zranení, ktoré boli poškodenej spôsobené útokmi obvineného a nie pohlavným stykom, preto námietka obvineného, že odborné vyjadrenie malo byť vypracované lekárom - gynekológom, nie je opodstatnená. Pravdou je, že poškodená sa vo výpovediach, najmä vo vzťahu ku skutočnostiam, ktoré sa netýkali samostatného skutku, viackrát odchýlila v pôvodných tvrdeniach, ale podstatné okolnosti spáchania skutku a následky popisovala stále rovnako. K tejto výpovedi mal obvinený právo sa vyjadriť. Poškodená na hlavnom pojednávaní nebola podrobená výsluchu obvineného. V danom prípade sa jednalo o trestnú činnosť spáchanú proti ľudskej dôstojnosti, preto je pochopiteľné, že poškodená pod vplyvom zlého psychického stavu, spôsobeného strachom z obvineného, nedokázala voči nemu rázne vystupovať v priebehu súdneho pojednávania. Napriek tomu pri konfrontácii vykonanej v prípravnom konaní zotrvala na svojich tvrdeniach a usvedčila obvineného z trestnej činnosti. S poukazom aj na vykonanú konfrontáciu bola zachovaná kontradiktórnosť trestného konania a obvinený mal možnosť klásť poškodenej otázky. S poukazom na uvedené nie je dôvod pre uplatnenie § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., tak ako sa toho domáha obvinený v dovolaní.

K namietanému porušeniu ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., teda k dvojitému zvýšeniu trestnej sadzby a použitiu ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zák., teda priťažujúcej okolnosti spočívajúcej v predchádzajúcom odsúdení páchatel'a, súd ukladal úhrnný trest odňatia slobody, ktorý je povinný ukladať pri odsudzovaní páchatel'a za viac trestných činov a ak je jeden z týchto trestných činov zločinom, ukladá úhrnný trest podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. Zároveň bol pri ukladaní trestu použitý § 38 ods. 5 Tr. zák., nakoľko L. V. už bol odsúdený za zločin. Súd z dôvodu použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. nepoužil § 38 ods. 4 Tr. zák., teda neprihliadal na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, napriek tomu, že tieto vo výroku o treste uviedol. Trestná sadzba pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. je stanovená na 5 až 10 rokov, pričom táto bola podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. zvýšená o jednu polovicu. K inému zvýšeniu trestnej sadzby nedošlo. Obvinený nemá žiadny zákonný nárok na ukladanie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby a súd rozhodoval o primeranosti, vhodnosti a účelnosti trestu individuálne vo vzťahu ku konkrétnemu páchatel'ovi a konkrétnemu skutku. Teda nie je dôvod pre aplikáciu § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. tak, ako sa toho domáhal obvinený v dovolaní.

V priebehu konania nebol zistený žiadny pomer OČTK alebo súdu k účastníkom trestného konania alebo k prejednávanej veci. V danom prípade nie je dôvod ani pre aplikáciu § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por., ktorej sa domáhal obvinený v dovolaní.

L. V. bol stíhaný iba za skutok zo 16. septembra 2014 a nie za skutok z 30. augusta 2014, za žiadny skutok z 30. augusta 2014 mu nebolo vznesené obvinenie a ani nebol odsúdený. OČTK vyhodnotili vykonané dôkazy vo všetkých vzájomných súvislostiach a nevideli dôvod pre vznesenie obvinenia za

konanie z 30. augusta 2014. Poškodená popísala vo výpovediach aj predchádzajúce pohlavné styky s obvineným, jeden aj z 30. augusta 2014, ale v konečnom dôsledku ako absolútne nedobrovoľný označila iba styk vykonaný 16. septembra 2014. Skutkové zistenia a závery tak ako ich ustálil okresný súd a krajský súd sú založené a vychádzajú z vykonaných dôkazov. Tieto možno hodnotiť ako správne, úplné a vykonané zákonným spôsobom. Teda nie je dôvod pre uplatnenie § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., ako to navrhol obvinený v dovolaní.

Navrhol dovolania obvineného L. V. a obhajcu, ktorý tak urobil jeho menom, podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Spis spolu s dovolaním obvineného bol doručený dovolaciemu súdu 18. mája 2017.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo dovolací súd § 377 Tr. por.) po preskúmaní dovolania na podklade spisu zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu, oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu, v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 368 ods. 1, § 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1, § 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Dovolanie spĺňa i obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, 2 Tr. por.) a bola splnená aj podmienka podľa § 372 Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je určený k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania sú zákonom obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Doterajšia súdna prax dovolacieho súdu je taká, že obsah dôvodov dovolania musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Tr. por. Dôvody musia byť materiálne podložené, nestačí na ne len formálne poukázať v dovolaní, aby sa tým vyhovel ustanoveniu § 374 Tr. por.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu musí byť neoddeliteľnou súčasťou spravodlivého procesu a orgány činné v trestnom konaní a súd musia dbať na to, aby obvinený mal vytvorené zákonné podmienky na reálne uplatňovanie obhajoby v celom trestnom konaní. Iba zásadné, teda nie akékoľvek porušenie práva na obhajobu je dôvodom na dovolanie. V ustálenej súdnej praxi sa za zásadné porušenie práva na obhajobu považuje napr. to, ak by súd o návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania nerozhodol pred rozhodnutím vo veci samej, resp. ak by obvinený nemal obhajcu, hoci by šlo o obhajobu povinnú a podobne.

Obvinenému bol obhajca ustanovený 19. septembra 2014 (č.l. 57), pričom obvinenie mu bolo vznesené 17. septembra 2014 (č.l. 3). Ustanovený obhajca sa aktívne zúčastňoval úkonov prípravného konania a úkonov v súdnom konaní, čo vyplýva zo spisu. Obvinený proti ustanovenému obhajcovi nevzniesol žiadne námietky. V tomto smere dovolací súd nezistil zásadné porušenie práv obvineného na obhajobu.

V prípravnom konaní o návrhoch obvineného a jeho obhajcu na doplnenie dokazovania odmietol vyšetrovateľ, čo je zrejmé z písomností z 13. januára 2015, 3. februára 2015, 4. februára 2015 a 12. februára 2015, o záznamov o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo 25. februára 2015 a 26. februára 2015, (č.l. 62, 66, 68 - 69, 80 - 81, 84, 92, 485, 487).

Prvostupňový súd o všetkých návrhoch obvineného na doplnenie dokazovania rozhodol ešte pred vyhlásením rozsudku ich odmietnutím, čo je zrejmé zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 23. marca 2016 (č.l. 821 - 822), ale aj z rozsudku (strana 10) tohto súdu, kde zároveň uviedol aj dôvody prečo tak rozhodol. Ani v tomto postupe nezistil dovolací súd pochybenie rovnajúce sa zásadnému porušeniu práv

na obhajobu.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Obvinený to odôvodnil tým, že dozorujúca prokurátorka JUDr. U. sa mala v jeho veci dať vylúčiť pre svoju zaujatosť, nakoľko je manželkou vedúceho odboru kriminálnej polície JUDr. U.. Uvedená dovolacia námietka nemá oporu v spise. Z neho je zrejmé, že trestnú vec vyšetroval pplk. Ing. N. W. a dozor nad vyšetrovaním mala prokurátorka Mgr. Q. W.. Uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. je preto neakceptovateľný.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Tento dovolací dôvod možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich získanie, vykonanie a vyhodnotenie jednotlivých dôkazných prostriedkov.

Podľa obvineného výpovede poškodenej a jej rodičov boli získané nezákonne. Vyšetrovateľ totiž opakovane vypočul poškodenú v prítomnosti jej rodičov, aj keď preto neboli splnené zákonné podmienky. V dôsledku toho poškodená pred rodičmi nevypovedala pravdivo, výpovede ohľadne ich vzťahu menila, v iných častiach výpovedí mala naučenú a výpovede jej rodičov boli ovplyvnené znalosťami z výpovedí ich dcéry. Obvinený dôvodil aj tým, že došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti, lebo nemohol na hlavnom pojednávaní poškodenej klásť otázky a poškodená vôbec nevypovedala o skutku znásilnenia, a preto nebol z tohto skutku usvedčený. Duševný stav poškodenej nebol opätovne vyšetrený v rámci znaleckého dokazovania, nakoľko súd takýto jeho návrh zamietol. Takéto dôkazy nemali byť podkladom pre uznanie jeho viny.

Dovolací súd k uvedenému uvádza, že aj keď nebol zákonný dôvod, aby rodičia poškodenej boli prítomní pri jej výpovedi, výsluchy poškodenej boli získané zákonným spôsobom. Poškodená bola totiž vypočutá opakovane aj následne bez účasti rodičov, podrobila sa aj konfrontácii s obvineným, ktorý sa v rámci tohto úkonu priznal k spáchaniu skutku znásilnenia, čo bolo súladné s jeho výpoveďami pred vyšetrovateľom a sudcom pre prípravné konanie. Poškodená vypovedala aj na hlavnom pojednávaní, kde však jej výsluch nebol dokončený pre zhoršenie jej zdravotného stavu, ktorý bránil dokončenie jej výsluchu. Zásada kontradiktórnosti bola dodržaná minimálne pri konfrontácii, kde obvinený mal možnosť klásť poškodenej otázky, rovnako tak aj jeho obhajca pri opakovaných výsluchoch poškodenej a všetky jej výpovede, ako aj ostatné dôkazy mala obhajoba k dispozícii, pretože opakovane využili právo na nahliadnutie do spisu a obvinený a jeho obhajca si po skončení vyšetrovania preštudovali obsah spisu. Okresný súd všetky zákonne zaobstarané dôkazy vykonal na hlavnom pojednávaní v súlade so zákonom, čo vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku a tento postup odobril aj odvolací súd, čo je zrejmé z obsahu napadnutého uznesenia. Napokon výstižne na tieto skutočnosti poukázal aj prokurátor vo vyjadreniach k odvolaniu obvineného. Ani uplatnený dovolací dôvod nie je možné za daného stavu akceptovať.

Najvyšší súd k námietkam obvineného ohľadne hodnotenia dôkazov zo strany okresného súdu konštatuje, že súdna prax v zhode s ustálenou judikatúrou nedovoľuje nadriadeným súdom bez doplnenia dokazovania meniť súdne rozhodnutia podriadených súdov. Z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že okresný súd vykonané dôkazy jednotlivo i v ich súhrne hodnotil v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. Prehodnotenie záverov okresného i krajského súdu, ako sa toho dožaduje obvinený je preto neprípustné a nezákonné. Navyše je potrebné uviesť, že obvinený dovolanie v prevažnej časti odôvodňuje výlučne prehodením skutkových zistení zo svojho pohľadu, čo je síce v súlade s jeho obhajobnými právami, ale rozhodujúce je iba hodnotenie vykonaných dôkazov súdom, ktorému túto úlohu - povinnosť ukladá zákon, a to vrátane spravodlivého a objektívneho zistenia skutkového stavu, ktorým je viazaný aj dovolací súd v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por..

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Súdna prax v súlade so zákonom považuje tento dovolací dôvod za naplnený iba za podmienky, že bol uložený síce dovolený trest, ale mimo trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti platného a účinného Trestného zákona vrátane zásad pre ukladanie trestov. Takým je aj trest zvýšený alebo znížený v zmysle § 38 ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6, § 39, § 41 ods. 2 Tr. zák. Za uloženie druhu trestu, ktorý zákon nedovoľuje sa považuje taký trest, ktorý nie je možné uložiť buď vôbec, alebo iba za podmienok určených zákonom a tieto neboli splnené.

V zmysle § 189 ods. 1 Tr. zák. je možné páchatel'a tohto trestného činu potrestať trestom odňatia slobody na dva roky až šesť rokov. Podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. je možné páchatel'a tohto trestného činu potrestať trestom odňatia slobody na päť rokov až desať rokov. Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V danom prípade je to trestný čin podľa § 199 ods. 1 Tr. zák.

Obvinený sa dopustil dvoch zločinov, predtým bol viackrát súdne trestaný, opakovane bol vo výkone trestu odňatia slobody a predmetné dva zločiny spáchal v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Tieto skutočnosti podrobne zohľadnené aj v rozsudku prvostupňového súdu. Zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby stanovenej u zločinu podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. v zmysle § 389 ods. 5 Tr. zák. na 7 rokov a 6 mesiacov je zákonné a uloženie takéhoto trestu je skôr mierne. Dovolaciemu súdu však ustanovenie § 385 ods. 2 Tr. por. bráni zhoršiť postavenie obvineného, ak dovolanie bolo podané v prospech obvineného. Za daného stavu nemožno akceptovať ani tento uplatnený dovolací dôvod.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Skutok vo výrokovej časti napadnutého rozsudku ustáleného okresným súdom, ako je aj uvedený vyššie napĺňa všetky zákonné znaky zločinov vydierania a znásilnenia podľa § 189 ods. 1, § 199 ods. 1 Tr. zák., pretože násilím a hrozbou násilia iného nútil, aby niečo konal, opomenul a trpel a násilím a hrozbou bezprostredného násilia donútil ženu k súloži. Takto ustálený skutok nenapĺňa už žiadny iný trestný čin. Pre úplnosť však treba uviesť aj to, že právna veta týchto trestných činov mala byť upravená v súlade so súdnou praxou tak, že postačovalo uviesť iba násilie, pretože tento pojem je nadradený z dôvodu svojej závažnosti nad hrozbu. Uvedené pochybenie však nie je takého závažného charakteru, aby ho bolo nutné napravovať. Z uvedených dôvodov nie je možné akceptovať uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vyjadrené preukazuje, že uplatnené dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por. nie sú naplnené. Najvyšší súd preto dovolanie obvineného ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.